

שיחת השבוע

יש חדש

עלייה לקבר רחל

ביום שלישי, י"א במרחשוון, יחול יום פטירתה של רחל אימנו. המוני בית ישראל יפקדו את קברה ביום הזה. חברת אגד מעמידה מערך אוטובוסים מתוגבר מבנייני האומה לקבר רחל. האוטובוסים יפעלו ברציפות מיום שני אה"צ ועד יום שלישי בערב.

שבת ארץ ישראל

היישוב אלון מורה, חלוץ ההתיישבות היהודית בשומרון, מארח השבת המונים מכל רחבי הארץ, לשבת מיוחדת שממוקדת בארץ ישראל. המשתתפים ישמעו שיעורים והרצאות מפי רבנים ואישי ציבור שיתארחו ביישוב.

בקול ובלחש

מבחר תפילות וברכות לצד הסבר המובן לילדים רכים, מלווים אירוסים מרהיבים - מאת יערה ענבר, והצייר בועז גבאי. ספר חדש בהוצאת ידיעות ספרים.

חומש חמדת ימים

לפני כמה חודשים פרסמנו את הספר חמדת ימים, מאת רבי שלום שבזי, בעריכת ציון בר-מעוז. ראוי לציין כי הופיעו חמישה כרכים, על חמשת חומשי התורה. טל' 08-9266769.

זמני השבוע

נויורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:35	6:09	6:22	5:43
6:34	7:09	7:17	6:38

319 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

עכשיו ה'עיתוי' הנכון לבנות

הגינויים הצבועים מצד העולם אינם מבחינים בין יישובים מבודדים ובין גושי ההתיישבות, בין אריאל, אפרת וביתר עילית ובין ירושלים

לבנות בירושלים. 'בית מיוחס' בעיר דוד (צילום: אלע"ד)

גדולה. אין כרגע משא ומתן. אין אופצייה להסכם כלשהו עם ה'רשות' שכרתה ברית עם החמאס. העולם עסוק במלחמה בדאעש ובעניינים עולמיים אחרים. שונאי ישראל מסיתים ממילא נגדנו. לפחות נבנה ונפתח את ארצנו.

הלוא עינינו רואות כי הגינויים הצבועים מצד העולם אינם מבחינים בין יישובים מבודדים ובין גושי ההתיישבות, בין אריאל, אפרת וביתר עילית ובין ירושלים. המחאות האוטומטיות מונפקות גם כשבפועל לא הונחה אפילו אבן אחת. כל תזווה של ועדת תכנון כלשהי מעוררת מיד גל גינויים. הגיע הזמן פשוט להתעלם מהגינויים ולנהוג כמדינה ריבונית.

מעשים ולא דיבורים

הכניעה ללחצי העולם לא הניבה תועלת כלשהי לישראל. בדיוק להפך, היא לימדה את העולם שאפשר ללחוץ עלינו גם בדברים הבסיסיים ביותר, כמו בנייה בירושלים בירתנו. הדרך האחת והיחידה להדוף את הביקורת העולמית היא לדחות אותה על הסף ולהוכיח במעשים - לא בדיבורים ובהצהרות - כי אנחנו נוהגים כריבון, בונים ומפתחים את הארץ, ואיננו מוכנים לקבל תכתיבים מאיש.

עכשיו הזמן וה'עיתוי' לאשר את תכניות הבנייה המצפות כבר שנים לאישורן, ולפתוח בתנופת בנייה גדולה, ויפה שעה אחת קודם.

לפני כשלושת אלפים ושבע מאות שנה נערכה על אדמת הארץ הזאת ברית מיוחדת במינה - בין בורא העולם ובין היהודי הראשון, אברהם אבינו. באותה ברית, שעליה מספרת פרשת השבוע, אמר הקב"ה לאברהם: "לזרעך נתתי את הארץ הזאת, מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת". בנקודה זו נוצר הקשר בין עם ישראל לארץ ישראל, קשר שאפילו גלות בת אלפיים שנה לא יכלה לנתקו.

בעלותו של העם היהודי על ארץ ישראל תקפה אלפי מונים מבעלותו של כל עם על ארצו. העמים האחרים יושבים בארצותיהם מכוח הסכמה שרירותית כלשהי, או מכוח חזקה שקנו אבותיהם. אלה דברים שיכולים להשתנות, ואכן השתנו, כשם שגם העמים עצמם השתנו. אבל בעלותו של העם היהודי על ארץ ישראל יונקת את כוחה מן ההבטחה האלוקית, והיא נצחית ובלתי-מעוררת. הקב"ה הוא הבעלים האמיתי של כל העולם, והוא הקנה את ארץ ישראל לעם ישראל כנחלת עולם.

להתעלם ולבנות

לכל אורך ההיסטוריה היהודית היאחזות בארץ הייתה כרוכה במאבק. העם היהודי נדרש לנחישות, לאורך רוח, לאמונה איתנה ולאהבה גדולה לארץ. תמיד נשמעו קולות תבוסתיים של רכיילב, שחששו מכל עימות ומאבק. אנחנו מכירים זאת כבר מפרשת המרגלים, שטענו "לא נוכל לעלות".

הטענה המקוממת ביותר היא זו המדברת על ה'עיתוי'. אותם אנשים, הרועדים מקול עלה נידף, מתביישים להודות כי נפשם הרכה אינה יכולה לעמוד מול לחצי העולם, ולכן הם מסתתרים מאחורי האמירה: "זכותנו לבנות, אבל למה עכשיו דווקא?".

ויאילונו אותם אנשים להצביע על נקודת זמן כלשהי שלדעתם צריך היה לבנות בה. אין כזאת, כי תמיד יש לחצים או שיחות או ביקור מדיני או אירוע כלשהו. לו היינו מקבלים את עמדתם, שום בית לא היה נבנה, רק בגלל ה'עיתוי' כמוכון.

אבל אם בכל זאת צריך לבחור עיתוי, עכשיו הוא העיתוי הטוב ביותר לפתוח בתנופת בנייה

לבחור שכנים טובים למסע

השפעה על הילדים

אם בני-אדם בוגרים עלולים להיות מושפעים בקלות כזאת, כל שכן שהילדים נתונים להשפעות סביבתם. לעיתים ההורים סבורים שדי בחינוך שהם מעניקים לילדיהם בבית, ולכן אין צורך להקפיד על מסגרת חינוכית שבה הסביבה כולה רוויה קדושה. זו גישה מוטעית. לחברים לספסל הלימודים יש השפעה רבה על הילדים, אף שזו 'שכנות זמנית', לשעות הלימודים בלבד.

הורים צריכים לשאול את עצמם אם 'שכניו' של הילד מייצגים את דרכו של אברהם או את ההפך. גם במקרה של ספק לא כדאי להסתכן, כפי שרואים בטבעם של הורים, שאפילו אם בנוגע לעצמם הם מוכנים לסיכונים, הם לא יעשו זאת כשמדובר בילדיהם. עליהם לעשות כל שבידם כדי שילדיהם יהיו מוקפים אווירה של קדושה ויראת שמים, ואז יזכו לרוות מהם רוב נחת יהודי.

(התועודות תשמ"ו, כרך א, עמ' 520)

אמרת השבוע

סכנת ריב אחים

כאשר התורה מספרת על הריב שפרץ בין רועי הצאן של אברהם לרועי צאנו של לוט, היא מציינת: "והכנעני והפריזי אז יושב בארץ".

שואלים גדולי ישראל: מה הקשר בין תחילת הפסוק ("ויהי ריב") ובין סופו ("והכנעני והפריזי אז יושב בארץ")?

והם מסבירים: התורה באה ללמדנו שריב בין אחים, שאינו ראוי בכל זמן ובכל מקום, קשה ומסוכן שבעתים בשעה שמסביב עומדים אויבים, המצפים לריב בין האחים כדי שיוכלו לנשל את שניהם גם יחד מנחלתם. חוסר האחדות בין האחים הוא שמזמין את האויבים לנצל את הקרע הפנימי לטובתם.

פתגם חסידי

"לא תמיד הצדיק רוצה שהקב"ה ישפיע לו שפע של עושר, ולכן נאמר על אברהם שהוא 'כבד מאוד', כי היה קשה לו לקבל את עושר הרב שהקב"ה הרעיף עליו" (נועם אלימלך)

יכול אדם לחשוב שאין חשיבות לטיבם של שכניו, ובלבד שהוא עצמו יתנהג כראוי. הוא מכיר את עצמו ויודע שביכולתו לעמוד בפני כל הפיתויים וההשפעות השליליות שיבואו מצד שכניו, ולכן לא משנה לו מי השכנים וכיצד הם מתנהגים.

שכנות משפיעה

פוסק הרמב"ם ש"דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו, ונוהג כמנהג אנשי מדינתו. לפיכך צריך כל אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד", וכמורכב עליו לשאוף להתגורר בעיר "שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים". שכן כל אדם מושפע מסביבתו.

כאן התורה מוסיפה ומחדשת שלא רק שכנות קבועה משפיעה על האדם, אלא אפילו שכנות זמנית, כמו בעת מסע, שכן לוט התעשר מהתלוותו לאברהם בזמן המסע. בהמשך רואים מה קרה לו כאשר נפרד מאברהם והתיישב בסדום - מיד הושפע משכניו החדשים בכיוון ההפוך.

אל מסעותיו של אברהם אבינו, המתוארים בפרשתנו, התלווה לוט. מספרת התורה: "וְגַם לְלוֹט הַהֵלֵךְ אֶת אַבְרָם הָיָה צֶאֱן וּבָקָר וְאֶהֱלִים". הגמרא רואה בכך מקור לאמרה הנפוצה בין הבריות: "בתר מרי ניכסי - ציבי משך". כלומר, אחרי בעל נכסים נמשך השומן. משמעות הפתגם: מי שנצמד לבעל ממון, סופו שיפול לידיו נתח שמן.

הגמרא למדה זאת מהמילים "וְגַם לְלוֹט הַהֵלֵךְ אֶת אַבְרָם", שלכאורה הן מיותרות: כבר קודם לכן למדנו שלוט התלווה לאברהם, ומדוע לשוב ולציין זאת? אלא שכונת התורה ללמדנו שהיצמדותו של לוט לאברהם הביאה לו עושר.

פתגם עממי

לפנינו אפוא פסוק מן התורה שהשפעתו חדרה עד כדי כך שנהפך לפתגם עממי, השגור בפיהם של בני-אדם, לא יהודים בלבד, לומדי התורה, אלא "אינשי" - בני-אדם בכלל. גם הם הבחינו בהשפעתו החיובית של אברהם על לוט, ואימצו את הרעיון הטמון בכך.

מן המעיין

ואברכה מברכיך | מאת הרב אליעזר ברוד

ברכה מובטחת

"ואברכה מברכיך ומקללך אאור" (בראשית יב, ג). אמרת הגמרא (סוטה לח): "כל כוהן שמברך - מתברך, שנאמר ואברכה מברכיך". נכרי אחד פגש את רבי ישמעאל וברכו, אמר לו: כבר מילתך אמורה, שנאמר (בראשית כז) "ומברכיך ברוך".

(ירושלמי ברכות)

ברכת הקב"ה

על בני ישראל מובא הפסוק "ואברכה מברכיך", שזו ברכתו של הקב"ה, שעליו נאמר "תוספתו מרובה על העיקר", ואילו בנוגע לאומות העולם נאמר "ומברכיך ברוך", שמשמעה ברכה על-ידי בני-אדם.

(לקוטי שיחות)

ברכה קודם הברכה

"ואברכה מברכיך ומקללך אאור" (בראשית יב, ג). הקב"ה מבטיח כאן ברכה אף למי שטרם בירכו בפועל את אברהם, אלא מכיוון שיש בדעתם לברך, מיד הקב"ה מברכם. לכן "ואברכה" קודם ל"ומברכיך", ואילו בקללה נאמר "מקללך אאור", כי הקללה תחול רק על מי שמקלל בפועל.

(לקוטי לוי יצחק)

חסד וגבורה

בברכת יצחק ליעקב נאמר (בראשית כז, כט) "אורריך ארור ומברכיך ברוך", כלומר

שהמברכים יבורכו רק לאחר שבירכו בפועל. לכן נאמר "ומברכיך" ורק אז "ברוך", שכן יצחק הוא בחינת גבורה, ולכן מידת הדין נותנת לברך רק את מי שבירך בפועל. אבל אברהם עניינו חסד, ולכן בדברי ה' לאברהם נאמר שיבורכו עכשיו גם מי שעתידיים לברך את ישראל.

(רבי לוי יצחק שניאורסון)

ידידים רבים

"מברכיך" לשון רבים, "ומקללך" לשון יחיד. שכן ידידים שיברכו רכש אברהם לרוב, במידותיו הטובות ובהכנסת האורחים הנדיבה שהצטיין בה, ואילו שונאים היו לו יחידים בלבד.

(רלב"ג)

הכול ירצו

"ונברכו בך כל משפחות האדמה" (בראשית יב, ג). כאשר "ואברכה מברכיך", שכל מי שיברך אותך יבורך, ממילא "ונברכו בך כל משפחות האדמה", שכן הכול ירצו לברכך.

(עיטורי תורה)

למעלה מהזמן

הברכה לאברהם, "ואברכה מברכיך", היא ברכת הקב"ה, ומאחר שהקב"ה הוא למעלה מהזמן, הוא יכול לברך אף את מי שעתידיים לברך. ואילו ברכתו של יצחק, "ומברכיך ברוך", היא ברכת בשר ודם, לכן ביכולתו לברך רק את מי שבירכו בפועל.

(הרבי מליובאוויטש)

מצווה לשמה

רבי צדקה חוצין נשא את עיניו אל האיש שנכנס לחדרו. "רצוני להזמין את כבודו למול את בני", אמר האורח.

אלפי תינוקות מל רבי צדקה, שנודע כתלמיד חכם וגאון בתורה ומתלמידיו של ה'בן איש חי'. בהיותו בן חמישים עלה לארץ ישראל, והמשיך כאן בעשייתו בקודש. הרביץ תורה ועסק במעשי צדקה וחסד במסירות נפש.

ביתו שכן ברחוב שטראוס, סמוך לכיכר השבת. בכל עת שנתבקש יצא לערוך ברית מילה, מצווה שייקר עד מאוד. "מתי והיכן תתקיים ברית המילה?", שאל.

"כשבת קודש, בביתי שבשכונת ימין משה, לרגלי הר ציון", השיב היהודי.

ההליכה מביתו של רבי צדקה למקום הברית תארך יותר משעה. כוחו כבר אינו עמו כבעבר. הצעידיה הרגלית קשה עליו. ובכל זאת השיב בחיוב. חביבות המצווה עמדה לנגד עיניו, וזו גברה על כל קושי. למשמע ההסכמה אורו פניו של האיש. הוא נשק את ידו של רבי צדקה והודה לו נרגשות.

הגיע יום השבת. רבי צדקה יצא לדרך הארוכה, מלווה במשמשו. לא קלה הייתה הדרך, אולם רבי צדקה החיש את צעדיו ככל יכולתו. נראה היה שהשמחה הממלאת אותו על המצווה הממתנה לו מחישה את פסיעותיו.

בהגיע לבית הרך הנימול כבר נאספו בו האורחים. רבי צדקה המתין דקה ושתיים, אך הברית מתמהמהת. הדקות נוקפות, ואבי התינוק אינו מוזמין את רבי צדקה לערוך את המילה.

רבי צדקה הביט לעבר אבי הבן והבחין שהוא מתלחש ממושכות עם אחד מנכבדי הקהל. מה תתרחש כאן? – תמה. הוא קרא לאבי התינוק ושאל: "מדוע ממתנינים? האם מחכים למישהו?".

האב נראה נבוך מאוד. סומק עלה על פניו. עיניו התרוצצו לצדדים, מנסות לחמוק מלהישיר מבט לעיניו של הצדיק. "כבודו", גמגם בחיפוש אחר מילים מתאימות, "יש לי בעיה... אכן, הזמנתי אתכם, אולם בגלל כמה סיבות אני רוצה שמוהל אחר יבצע את הברית...".

האיש נדם וכבש את פניו בקרקע. "לא נורא", פייסו הצדיק, "אין שום סיבה להתמהמה. מבחינתי, המוהל יכול לעשות את המצווה במקומי,

ואין בליבי כל טרזניה עליו!".

נפנה בעל השמחה מרבי צדקה בלב קל. והנה שוב חולפות הדקות והברית מתעכבת. פנה הצדיק שנית אל אבי התינוק ושאל: "מה עתה? מדוע אין הברית מתבצעת?".

כעת הייתה מבוכתו של האיש כפולה ומכופלת. "המוהל השני, שהזמנתי

במקומכם, שכח בביתו את כלי המילה שלו... אולי יסכים כבודו להרשות למוהל להשתמש בכליו?".

"בשמחה וברצון", השיב רבי צדקה מיד. "הנה כליי, והריני משאיל לו אותם ברצון גמור. יכול הוא למול בכלי בלי חשש". סוף־סוף נערכה ברית המילה...

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

התחלת האור

הכנת העולם לגאולה החלה בימיו של אברהם אבינו. עד אברהם היו 'שני אלפים תוהו', ומאברהם החלו 'שני אלפים תורה' (ראה סנהדרין זא,א). לאברהם אבינו גם ניתנה הבשורה על הגלות והגאולה, בברית בין הבתרים. על־כן מן הראוי להתבונן בעבודתו המיוחדת של אברהם.

מידתו של אברהם אבינו הייתה מידת החסד והאהבה. אברהם מכונה בפסוק "אברהם אהבי", מפני שהאהבה (מידת החסד) הייתה הקו השולט והמכריע באישיותו ובפעולותיו. מדרש חז"ל מספרים בהרחבה על מידת חסדו המופלאה של אברהם אבינו, והוא מוגדר "איש הטוב והחסד בעצם", שנדיבותו הייתה הן בממונו, הן בגופו, הן בנשמתו.

חסד רוחני

תורת החסידות מתמקדת בצד הרוחני שבחסדו של אברהם אבינו. החסד מסמל את הנתינה, את השפעת האלוהי השובע מהקב"ה. בכך התבטאה עבודתו הרוחנית של אברהם – הוא האיר את העולם באור האלוהי. עד אברהם אבינו היה העולם חשוך מבחינה רוחנית; לא האיר בו אור אלוהי (כמאמר המדרש: "עד אברהם היה העולם מתנהג באפלה, משבא אברהם התחיל להאיר"). עניינו של אברהם היה להוריד לעולם גילויים אלוהיים נעלים ביותר, שירוממו אותו מאפלתו.

דבר זה בא לידי ביטוי בכל מעשיו ופעולותיו. תורת החסידות חושפת נקודה זו בכל סיפורי התורה על אברהם: מסעותיו, כריתת הברית עם הקב"ה, פרשת אבימלך וכו'. נוסף על כך נאמר הדבר כמעט במפורש במקרא. על הפסוק: "ויקרא שם בשם ה' אל עולם", הגמרא אומרת (סוטה יב, ב): "אל תקרי ויקרא אלא ויקריא. מלמד שהקריא אברהם לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב". כלומר, עבודתו של אברהם אבינו התבטאה בפרסום שם ה' וגילוייו בעולם.

הרמב"ם מאריך (בתחילת הלכות עבודת כוכבים) על דבר פעולתו של אברהם בפרסום שם ה' בעולם: "התחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד. והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה... עד שנתקבצו אליו אלפים ורבות, והם אנשי בית אברהם". גם נאמר בספרים, שלאברהם היה כישרון הסברה נפלא ביותר, והוא היה מסוגל להסביר רעיונות עמוקים ומופשטים בלשון פשוטה וברורה, עד שגם אנשים גסים ביותר, ואפילו "עריביים שמשתחוים לאבק רגליהם", הבינו את דבריו.

התמזגות המידות

זה היה חסדו של אברהם אבינו – הוא הוריד לעולם גילויים אלוהיים נפלאים ורומם אותו מהאפלה הרוחנית ששרתה בו. גם לפני אברהם היו צדיקים גדולים שגילו אור אלוהי בעולם, אולם ייחודו של אברהם היה במה שמכונה 'התכללות'. לאמור: רק אצל אברהם אבינו נוצרו התמזגות והתכללות בין הקווים השונים, ואילו הצדיקים שחיו לפניו דבקו איש־איש בקו העבודה המיוחד לו, בלי לשלב את הדרכים האחרות בעבודת ה'.

אברהם אבינו, אף־על־פי שהיה איש חסד בתכלית, ידע לשלב בשעת הצורך גם את המידה המנוגדת – מידת הגבורה. חסדו לא היה אצלו מטרה, אלא אמצעי לפרסום שם ה' בעולם. לכן המדרש מספר שכאשר לא רצו האורחים לברך את ה', היה אברהם משנה את פניו ומתנהג איתם שלא על־פי חסד, עד שהיה מאלצם להכיר בה' ולברך לשמו. אברהם גם הוליך את בנו לעקדה וכבש רחמיו לעשות את רצון ה'. כל זאת מפני שמידת חסדו הייתה של עולם ה'תיקון', שיש בה התכללות והתמזגות של המידות האחרות. ולכן דווקא ממנו "התחיל להאיר", ובו התחילה הדרך המוליכה אל הגאולה האמיתית והשלמה.

בתום הברית יצאו רבי צדקה ומשמשו מן הבית והחלו לעשות את הדרך הארוכה בחזרה לביתו של הצדיק. על פניו של רבי צדקה לא נראתה שום ארשת כעוסה או פגועה. שלוה הייתה נסוכה עליהן, כאילו לא אירע דבר.

אולם בליבו של המשמש סערו הרגשות. למעשה הוא רתח מזעם ממש. אין גבול לחוצפה?! סער בליבו. להטריח כך את רבי צדקה הישיש – לשואו?! זו התנהגות בלתי־אנושית!

דקות ארוכות חלפו בדומייה, עד שלא יכול היה לכלוא עוד את כעסו. רביי", קרא ברתחה, "מתפלא אני איך הבלג רבנו על ההתנהגות המחפירה של האיש! לא דיי שהטריח אתכם לצעוד מרחק רב כל־כך לברית המילה שלו; לא זו בלבד שברגע האחרון כיבד מוהל אחר; גם הייתה לו התעוזה לבקש מכם להשאיל את כליכם? היכן נשמע דבר כזה? לו הייתי אני במקומכם – לא הייתי מסכים להשאיל את כליי במקרה כזה בשום אופן!".

"הירגע, הירגע!", אמר רבי צדקה בחיך. "אסביר לך מדוע לא כעסתי על האיש. הלא ידעת, כבר שנים רבות אני זוכה להכניס אלפי תינוקות בבריתו של אברהם אבינו, אבל מעולם לא זכיתי לקיים את המצווה בצורה מושלמת כל־כך, כמו היום! לכן לא רק שאינני כועס, אני מאושר!".

"על מה רבנו מדבר?", תמה המשרת, "הלא רבנו לא ביצע כלל את ברית המילה!".

השיב לו רבי צדקה: "אמרו חז"ל במסכת ברכות: 'חשב אדם לעשות מצווה, ונאנס ולא עשה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשה'. בכל פעם שקיימתי את מצוות ברית המילה אמנם עשיתי מצווה קדושה ונעלית, אולם ייתכן שהשתרבבו למצווה כל מיני אינטרסים ומניעים אישיים. שפגמו בטוהר המצווה לשמה. למשל, העובדה שקהל המוזמנים מעניק לי כבוד, ואנשים באים לברכני ולהתברך מפי..."

"אולם מצווה אמיתית היא כזאת שנעשית לשם שמים בלבד, לקיים את רצונו של הקב"ה בלבד. נכון, היום לא קיימתי את מצוות המילה בפועל, אולם חשבתי לעשותה, ולכן מעלה עליי הקב"ה כאילו עשיתה. אך הפעם איש לא העניק לי כבוד מיותר, ואין חשש שמא חדר לליבי רגש גאווה. האם סיבה זו אינה מספקת כדי להיות מאושר?..."

(על־פי סיפורו של הרב אהרן סורסקי, 'המודיע')

המוהל הצעיר ששבר שיא

אדם מקצועי, אין הם חוששים", הוא מסביר.

קצין הקג"ב והמוהל

ולדמן גדל במשפחה בת שנים עשר ילדים. למד בישיבת הסדר ובהמשך בישיבה חרדית בקריית מלאכי. לצד תינוקות שמול זכה למול יותר משבע מאות מבוגרים, ובהם עולים מחבר העמים שלא נימולו בילדותם. "בשונה מתינוק פעוט, כשמבוגר נכנס בביתו של אברהם אבינו, הוא מוסר את נפשו וגופו, פשוטו כמשמעו", אומר ולדמן.

בליבו נחרתה ברית שעשה ליהודי מחבר העמים, ובמהלכה ראה שענייני הנימול דומעות. "שאלתי אותו אם כואב לו והוא השיב בשלילה. 'אלה דמעות של התרגשות', אמר וסיפר: 'סבי היה קצין בקג"ב. כשבנו הבכור, אבי, נולד, לא ידע איך יוכל לערוך לו ברית. יום אחד זימן למשרדו מוהל מקומי. המוהל כמובן רעד מפחד, אולם סבי הרגיעו וביקש לשתפו בסוד הגדול, וכך נערכה הברית בחשאי. עכשיו אני מרגיש שהמעגל נסגר", אמר הנימול".

ברכת המוהל

בפנקסו האישי רשומים כל הנימולים שלו, והדפדוף בו מעורר בו זיכרונות מרתקים. "לא מכבר ערכתי בשבת ברית בבית כנסת גדול בברלין. זו הייתה הפעם הראשונה מאז השואה

המשתתפים בברית המילה שפשפו את עיניהם בתדהמה: נער בן שש עשרה עומד לבצע ברית מילה לתינוק בן שמונה ימים. המחזה הזה לא היה יכול להתרחש אילו אביו של הנער – מוהל מנוסה שביצע אלפי בריתות – עמד לידו ופיקח על מעשיו. עשר שנים חלפו מאז, והנער, שכבר היה לאיש, הספיק לבצע יותר מאלף וחמשים מאות בריתות בארץ ובעולם.

ר' אשר ולדמן מחיפה הוכתר בתואר 'המוהל הצעיר ביותר', כאשר בהיותו בן 19 החל בהליך לקבלת רישיון ממשד הדתות. "כבר בהיותי ילד קטן הצטרפתי לאבי לבריתות", מספר ולדמן. "החזקתי לו את הכלים, שטפתי, ניקיתי, הייתי ממש שותף למלאכה. כשבגרתי והייתי לנער, ידעתי את המלאכה על בורייה".

השאלות פוחתות

עד קבלת הרישיון התלווה אליו אביו והדריכו לפרטי פרטים. "בהתחלה חשתי קצת, אך ידעתי שביכולתי לעשות את המלאכה כראוי", הוא אומר. "ככלות הכול, זו מצווה שאני חי ונושם מצעירותי. פעמים רבות הייתי הולך היישר מבית הספר אל אולם השמחות המקומי, שם סייעתי לאבי במלאכתו. למעשה, נכחתי באלפי בריתות".

היום, כשהוא בן 26, השאלות על מראהו הצעיר פוחתות והולכות. "הכול תלוי בסמכותיות שאתה מקרין. כשהורים רואים שלנגד עיניהם עומד

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

קיצור דרך בבית הכנסת

שאלה: האם מותר לעבור דרך בית כנסת כדי לקצר את הדרך?

תשובה: מדיני קדושת בית הכנסת, שאסור לאדם לקצר את דרכו עליידי כניסה בפתח שבצידו האחד של בית הכנסת כדי לצאת בפתח שמצידו השני, מה שנקרא בפי חז"ל "לעשות קפנדריא". הנזהר בזה זוכה לאריכות ימים.

אולם אם הייתה הדרך עוברת שם עוד קודם בניית בית הכנסת, מותר לעבור (ואין ראוי לעשות כן). ואם האדם לא נכנס לשם כדי לקצר את דרכו, מותר. ואם נכנס כדי להתפלל, מותר לצאת בפתח אחר מזה שנכנס בו, כפי שנאמר בבית המקדש (יחזקאל מו,ט): "הבא דרך שער צפון להשתחוות, יצא דרך שער נגב...". ויש בזה מצווה, מפני שבזה נראָה שהוא מחבב את בית הכנסת.

ולדמן במלאכתו. מבית הספר לאולם הבריתות

שערכו ברית בשבת בקהילה זו. ההתרגשות של המשתתפים הייתה גדולה", הוא נזכר.

הסיפורים שבפיו קולחים: "יום אחד, כשנסעתי ברכבת מתל אביב לחיפה, שוחחתי עם יהודי שישב לידי. כששמע שאני מוהל, שאל אם אוכל לברכו בילדים, שכן הוא נשוי כבר עשר שנים וטרם זכו לילדים. מובן שבירכתני אותו מכל הלב, והוספתי בחיך 'שאוּזכה לבוא לברית'. הוא ענה אמר ולקח ממני את מספר הטלפון שלי. כעבור שנה וחצי טלפן אליי והזמין אותי למול את בנו בכורו, בשעה טובה ומוצלחת".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020